

**Sayın Bakanlarım,
Sayın Milletvekillerim,
Sayın Büyükelçim,
Sayın Müsteşarım,
Sayın 2.Katibim,
Sayın Hocalarım.
Sayın Basın Mensupları,
Çok Değerli Hanımefendiler, Beyefendiler,
Değerli Misafirler,
Sizleri En Derin Saygılarımla Selamlıyorum.**

Öncelikle davetimizi kırmayarak panelimize iştirak ederek salonumuzda yerlerini alan Hanımefendiler olmak üzere ve onların şahsında ülkemizdeki ve dünyadaki bütün kadınların **“8 Mart Dünya Kadınlar Günü”** nü tebrik ediyorum.

“Türk Dünyasında Kadının Geçmişten Bugüne Yeri Ve Önemi” Konulu **“Türk Dünyası ve Türk Kadınları Dayanışma”** Panelimize hoş gediniz, sefa geldiniz, şeref verdiniz.

Anne, eş, evlat, kardeş, arkadaş ve komşudur ama hepsinden önce bir insandır kadın. Ve ilk evresinden itibaren hayatımızda olmasından dolayı kadınlar günü yılda bir gün olamaz, olmamalıdır. Dolayısı ile bize göre her gün kadınlar günüdür.

“Kadınlar insandır, biz erkekler insanoğlu” demişti büyük ozan Neşet Ertaş. Ne güzel bir söz: **“Kadınlar insandır, biz insanoğlu...”** Bu muhteşem sözüyle kadınlar konusunda Türk milletinin vicdanının sesi olan büyük usta Neşet Ertaş'ı bu vesileyle rahmet ve minnetle anıyorum.

“Cennet anaların ayakları altındadır.” diyen bir medeniyetten geliyor olmamız ile bugün kadına yöneltilen şiddete dair aldığımız üzücü haberler arasında kabul edilemez bir çelişki vardır. **GMK de dediği gibi. Türk kadını “yerlerde sürünmeye değil, omuzlar üstünde yükselmeye” layıktır.**

Hepinizin de bildiği gibi, bir grup kadının 161 yıl önce 8 Mart 1857 tarihinde Amerika'nın Newyork şehrinde kan ve gözyaşlarıyla verdikleri bir mücadelenin yıl dönümüdür bu gün.

Eşitsizlikten en fazla zarar gören kadınlar, hak arama mücadelesinin de başını çekmişlerdir.

Oysa Türk Töresinde kadın kutsaldır, toplumun güç ve ilham kaynağı konumundadır. Tarihte birçok devlet kuran, yöneten, kurultay toplayan ve önemli kararlar alan Türk hanlarının yanı başında, hanımlarının da olduğu tarihi bir gerçektir.

Anadolu kadını gerektiğinde cepheye koşup savaşmış, gerektiğinde kağını arabalarıyla silah taşımış, Tarih boyunca Türk kadını hayatın her safhasında erkeklerin yanında her türlü sorumlulukları paylaşmış, özellikle Kurtuluş Savaşı'nda, mücadelenin her döneminde bu kutsal savaşa destek vermiştir.

Kurtuluş savaşında düşman işgaline karşı ülkesini, canını ortaya koyarak koruyan, cepheye top ve mermi yetiştiren Anadolu kadını, adını dünya tarihine kahramanlığıyla, cesareti ile fedakarlığıyla yazdırmıştır.

Türk kadını bu hakkı vatanı uğruna çalışırken, vatan için eşi kardeşi babası şehit olurken, bu vatan için canının parçası evladı şehit olurken dimdik ayakta kalıp onlarla birlikte kendini düşmana siper ettiği için kazanmıştır. Bu nedenledir ki Türk kadınının bu büyük muzafferdeki payı tartışılmaz yadsınamaz. Hiç kimsenin de aksini iddia etmesi kabul edilemez. Türk kadını bu noktada kimseye değil sadece

vatanın kurtuluşunda olduğu gibi kadının hak ettiği kimliğe kavuşmasında da önder olan Mustafa Kemal Atatürk' e minnet borçludur.

Atatürk **“Dünyada hiçbir milletin kadını, 'Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluş ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar himmet gösterdim' diyemez”** demek suretiyle kahraman kadınlarımızın değerini veciz bir şekilde ifade etmiş ve onları hak ettikleri şekilde onurlandırmıştır.

Mustafa Kemal, savaş boyunca Anadolu kadınının cesaret ve fedakârlığını görmüş, onların sosyal hayatta da erkeklerle yan yana yürümesini istemişti.

“Şuna kani olmak lazımdır ki, dünya üzerinde gördüğümüz her şey kadının eseridir” diyen Atatürk'ün desteğiyle yürütülen çalışmalar sonucu, kadınlarımız, diğer birçok ülkedeki hemcinslerine göre oldukça ileri bir konum elde etmişlerdir.

Cumhuriyetin kuruluşundan sonra, dünyada örneği görülmemiş bir hukuk devrimi yaşanmış, kadınlara eğitim alanında eşitlik sağlanmış, demokrasiyle birlikte haklarının büyük bir bölümüne kavuşmuştur.

5 Ekim 1926 tarihli gazetelerdeki haberler ise şöyleydi:

“Türkiye dün medeni ve içtimai inkılâplarını yaptı. Medeni Kanun'un tatbikine başlandı. Bundan sonra ne bir saniyelik asabiyetin cinnet nöbetiyle 'boş ol' demekle kadın boşanabilecek ne de aile işlerimiz, sarığın tasallutu altında kalabilecektir. Şimdi her Türk, kayıtsız şartsız kendi medeni haklarına sahiptir.”

Bu haberler, Cumhuriyetin hukuk devriminin en büyük eseri olan 4 Ekim 1926'da kabul edilen Medeni Kanunun yürürlüğe girişini müjdeliyorlardı.

Türk kadınları, 1930 yılında belediye meclislerine, 1933 yılında muhtarlığa, 1934 yılında milletvekilliğine seçme ve seçilme hakkı elde etmişlerdir.

5 Aralık 1934'te Türk kadınının milletvekilliği seçimlerinde seçme ve seçilme hakkı tanınmış, 1935 yılında yapılan seçimlerde kadınlar 17 sandalye ile Meclis'te temsil hakkını kazanmıştı.

Türk kadınının 5 Aralık 1934 tarihinde sahip olduğu seçme ve seçilme hakkına Fransa'da kadınlar 1944, İtalya'da 1945, Yunanistan'da 1952, Belçika'da 1960 ve İsviçre'de 1971 yılında kavuştular.

İleri medeniyet denilen İsviçre, Fransa gibi ülkelerde kadınlar 40' lı yıllarda bile seçme ve seçilme haklarına sahip değilken, çiçeği burnunda Türkiye Cumhuriyeti'nde 1930 yılında kadınlarımız bu haklara sahip idi.

Peki, Cumhuriyetin ilk yıllarındaki büyük atılımla dünyanın en gelişmiş ülkelerinden önce erkeklerle eşit haklara sahip olan kadınlarımız bugün ne durumda?

Maalesef günümüzde üzülererek görüyoruz ki kimi kadınlarımız, sahip oldukları bu hakların, yaşadıkları toprakların ait oldukları kültürün kıymetini bilememekte,

Ülkemiz, Kadını ikinci sınıf gören geri kalmış kültürleri değil karşısındakini önce insan olarak anlamayı gerektiren yaklaşımları anlatacağız. Erkeğin sahiplenmesindeki kastın sadece duygusal sahiplenme olduğunu, kadının kimsenin malı olmadığını anlatacağız. Kadının sadece anne olduğunda değil, her haliyle varoluşundan itibaren kutsal olduğunu anlatacağız.

Bütün engellemelere rağmen; evlenme, boşanma, miras paylaşımı gibi konularda bazı haklar elde etmeyi başaran ve eşitlik mücadelesinin tarihsel sürecini başlatan kadınları uzun ve zorlu bir yolculuk bugüne kadar gelmişlerdir.

Kadınların katkısı olmadan sağlıklı bir kalkınma, gelişme ve demokratikleşme tam manasıyla mümkün değildir.

Üretime ve yönetime kadınların dâhil edildiği ülkelerde toplumsal gelişme çabalarının daha başarılı olduğunu görmekteyiz.

Hatta kadınlarımız, erkeklerden daha çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgin olmaya mecburdurlar!

Atatürk'ün dediği gibi: **“Bir toplum, bir millet erkek ve kadın denilen iki cins insandan meydana gelir. Mükün müdür ki, bir toplumun yarısı topraklara zincirlerle bağı kaldıkça, diğerk kısmı göklere yükselebsin!”**

Ve hepimizin kulağına küpe olacak bir sözüyle bu konuda adeta son noktayı koyuyor Ulu Önder: **“Kadınlarımız için asıl mücadele alanı; asıl zafer kazanılması gereken alan; biçim ve kılıkta başarıdan çok; ışıkla, bilgi ve kültürle, gerçek faziletle süslenip donanmaktır!”**

Sevgili Hanımlar,

Şiddetin, eşitsizliklerin, insan hakları ihlallerinin son bulması dileğiyle Dünya Kadınlar Gününüzü kutluyor ve Kadınlarımızın sorunlarından çok, başarılarını ve sevinçlerini konuşacağımız nice 8 Mart'lerde buluşmak ümidiyle, hepinizi en derin sevgiyle ve saygıyla selamlıyorum

Nail ÇELEBİ

Genel Başkan

21.Dönem Trabzon Milletvekili